

Μία ακόμα ήττα για τον Αλέξη Τσίπρα

12/Οκτ/2019 08:23

Του **Μανόλη Καψή**

Ήταν από τις μεγάλες εκπλήξεις της χθεσινής ημέρας. Όχι ότι έχασε το Νόμπελ Ειρήνης ο Αλέξης Τσίπρας. Αυτό ενδεχομένως να ήταν έκπληξη μόνο για τους πρώην μετακλητούς του Μαξίμου. Άλλωστε, υπάρχει πάντα σε εκκρεμότητα και το Νόμπελ Οικονομικών, όπως σχολίασαν με διάθεση χιούμορ οι χρήστες των social media.

Αλλά η στάση του επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ στο θέμα της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού ήταν, ναι, μια έκπληξη πρώτου μεγέθους. Και μια μεγάλη ήττα. Και ταυτόχρονα μια μεγάλη νίκη για τον Κυριάκο Μητσοτάκη.

Η δήλωση του κ. Τσίπρα, αμέσως μετά τη συνάντηση με τον Κυριάκο Μητσοτάκη, έβαλε πολλούς σε σκέψεις. Η διαφωνία του Αλέξη Τσίπρα με το κυοφορούμενο νομοσχέδιο περιορίστηκε σε μία και μοναδική δυσανάγνωστη προϋπόθεση. "Να μην επιχειρηθεί η ανάμιξη της ομογένειας σε παιχνίδια μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, με κρυφό και δόλιο στόχο την αλλοίωση των εκάστοτε πολιτικών συσχετισμών στο εσωτερικό της χώρας". Φλυαρίες.

Τιαπέγινε "η λύση που προκρίνει το Συμβούλιο της Βενετίας, το μόνο αρμόδιο για τους θεσμούς δηλαδή όργανο του Συμβουλίου της Ευρώπης, που ακολουθείται και από κράτη που έχουν, όπως το δικό μας, μεγάλο αριθμό ομογενών"; Μήπως είχε την τύχη του Ινστιτούτου της Φλωρεντίας, που ο Νίκος Παππάς είχε ανακαλύψει για να μας πείσει ότι η τηλεοπτική αγορά σηκώνει μόνο 4 κανάλια; Τι απέγιναν οι βέλτιστες πρακτικές Γαλλίας, Ιταλίας και Ισπανίας, που με στόμφο ανακοίνωνε προ καιρού ο *rasse partout* συνταγματολόγος Γιώργος Κατρούγκαλος; Πού εξαφανίστηκε η βασική ρύθμιση της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ, που ήθελε "την κλειστή κοινοβουλευτική εκπροσώπηση των Ελλήνων του εξωτερικού, χωρίς να ενσωματώνεται δηλαδή το αποτέλεσμα της σχετικής ψηφοφορίας στον γενικό οριστικό πίνακα των αποτελεσμάτων του εκλογικού σώματος εντός της Ελληνικής Επικράτειας"; Καρutt;

Προσμεγάλη έκπληξη ακόμα και αυτών των ίδιων των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, όλες αυτές οι μεγαλοστομίες εξαφανίστηκαν. Και οι εκτιμήσεις των περισσότερων, ακόμα και ορισμένων συνεργατών του πρωθυπουργού, είναι ότι μπορεί -έστω υπό προϋποθέσεις- να βρεθεί συναινετική λύση στο θέμα της ψήφου των αποδήμων.

Τι ήταν αυτό που οδήγησε τον κ. Τσίπρα σε μια τόσο θεαματική κωλοτούμπα; (Αντιπαρέρχομαι τις γνωστές ειρωνείες ότι υπάρχει ένα είδος έξης.)

Τι ήταν στ' αλήθεια αυτό που τον οδήγησε να αποστασιοποιηθεί από την περίφημη πρόταση που είχε επεξεργαστεί το υπουργείο Εσωτερικών, επί των ημερών του κ. Χαρίσης;

Μια εκδοχή είναι να αντιλήφθηκε ότι το επιχείρημα πως οι απόδημοι Έλληνες θα έχουν το δικαίωμα ψήφου, αλλά δεν θα προσμετράται στο εκλογικό αποτέλεσμα, δεν μπορούσε να σταθεί στον δημόσιο διάλογο. Πώς να πείσεις στ' αλήθεια για τη σοβαρότητα μιας πρότασης, που θέλει τον Έλληνα μετανάστη να μπορεί να πάρει το αεροπλάνο και να έρθει να ψηφίσει στην Ελλάδα, και φυσικά να μετράει η ψήφος του κανονικά... αλλά αν ψηφίσει στην πόλη που ζει, στο προξενείο, η ψήφος του δεν θα υπολογίζεται στο συνολικό αποτέλεσμα, γιατί δεν γνωρίζει τα ελληνικά προβλήματα και δεν υφίσταται τις συνέπειες των πολιτικών του αποφάσεων. Παράλογο.

Η άλλη εκδοχή είναι να είδε την πολιτική απομόνωση. Με τα άλλα κόμματα της αντιπολίτευσης να πλησιάζουν την πρόταση που επεξεργάζεται το υπουργείο Εσωτερικών, ο ΣΥΡΙΖΑ θα ήταν το μόνο κόμμα που θα αρνούσαν την ψήφο των αποδήμων. Άντε να πείσεις ότι δεν φοβάσαι μήπως σε μαυρίσουν...

Σε κάθε περίπτωση, η εικαζόμενη -μένει να αποδειχθεί- στροφή του κ. Τσίπρα σε πιο ρεαλιστικές και σύγχρονες θέσεις στο θέμα της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού, είναι μια καλοδεχούμενη, θετική εξέλιξη.

(Υ.Γ.: Περιμένω με αγωνία την επόμενη δήλωση επί του θέματος του Γιώργου Κατρούγκαλου. Είμαι βέβαιος ότι θα είναι επιπέδου Κομανέτσι).

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)